

Motpart: LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster a.G.

Tolkningsfrågan

Följande fråga hänskjuts till Europeiska unionens domstol: Ska hänvisningen i artikel 13.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område⁽¹⁾ till artikel 11.1 b i samma förordning tolkas så, att en fysisk person, som bedriver näringsverksamhet i form av att göra gällande skadeståndsanspråk mot försäkringsgivare genom att åberopa det avtalsgrundade förvärvet av en fordran från den direkt skadelidande, får, med stöd av denna fordran, väcka talan mot den försäkringsgivare som tillhandahåller ansvarsförsäkringen till förmån för den person som vållat en trafikolycka – vilken försäkringsgivare har hemvist i en annan medlemsstat än den där den skadelidande har hemvist – vid domstolen i den medlemsstat där den skadelidande har hemvist?

⁽¹⁾ EUT L 351, 2012, s. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Cluj (Rumänien) den 14 mars 2017 –
Dănuț Podilă m.fl. mot Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători "CFR Călători" SA
București**

(Mål C-133/17)

(2017/C 202/14)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Cluj

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Dănuț Podilă m.fl.

Motpart: Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători "CFR Călători" SA București

Tolkningsfrågor

1. Ska artiklarna 114.3 FEUF, 151 FEUF och 153 FEUF samt bestämmelserna i ramdirektiv 89/391/EEG⁽¹⁾ och efterföljande särdirektiv tolkas så, att de utgör hinder för att en EU-medlemsstat inför frister och förfaranden som begränsar möjligheten till rättslig prövning i syfte att få vissa arbetsplatser klassificerade som präglade av särartade eller särskilda förhållanden, vilket medför att arbetstagare inte tillerkänns den rätt till säkerhet och hälsa i arbetet som följer av att nämnda förhållanden fastställs i enlighet med de nationella bestämmelser som anges i begäran om förhandsavgörande?
2. Utgör artikel 9 a i direktiv 89/391/EEG hinder för nationella bestämmelser enligt vilka en arbetsgivares underlåtenhet att låta genomföra en riskvärdering av miljöfaktorer på arbetsplatsen inte beivras?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet (EGT L 183, 1989, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Cluj (Rumänien) den 14 mars 2017 –
Costel Nicușor Mucea mot SC Industria Sârmei SA Câmpia Turzii prin administrator judiciar SMDA
Mureș Insolvency SRL**

(Mål C-134/17)

(2017/C 202/15)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Cluj

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Costel Nicușor Mucea

Motpart: SC Industria Sârmei SA Câmpia Turzii prin administrator judiciar SMDA Mureș Insolvency SRL

Tolkningsfråga

Ska artiklarna 114.3 FEUF, 151 FEUF och 153 FEUF samt bestämmelserna i ramdirektiv 89/391/EEG⁽¹⁾ och efterföljande särdirektiv tolkas så, att de utgör hinder för att en EU-medlemsstat inför frister och förfaranden som begränsar möjligheten till rättslig prövning i syfte att få vissa arbetsplatser klassificerade som präglade av särartade eller särskilda förhållanden, vilket medför att arbetstagare inte tillerkänns den rätt till säkerhet och hälsa i arbetet som följer av att nämnda förhållanden fastställs i enlighet med de nationella bestämmelser som anges i begäran om förhandsavgörande?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet (EGT L 183, 1989, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 17 mars 2017 – Szef Krajowej Administracji Skarbowej mot Gminie Ryjewo

(Mål C-140/17)

(2017/C 202/16)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Szef Krajowej Administracji Skarbowej

Motpart: Gmina Ryjewo

Tolkningsfrågor

- 1) Har en kommun, mot bakgrund av artiklarna 167, 168 och 184 f i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt⁽¹⁾ och av neutralitetsprincipen, rätt att dra av (genom jämkning) ingående mervärdesskatt för sina kapitalutgifter när
 - den tillverkade (inköpta) investeringsvaran först har använts för ändamål som inte är föremål för beskattning (för kommunens utförande av allmännyttiga uppdrag inom ramen för sin myndighetsutövning), [och]
 - investeringsvarans användningsområde har ändrats och kommunen nu även använder den i samband med sina skattepliktiga transaktioner?
- 2) Har det någon betydelse för svaret på den första frågan att kommunen vid tidpunkten för investeringsvarans tillverkning respektive inköp inte uttryckligen angav att varan skulle komma att användas för skattepliktiga transaktioner?
- 3) Har det någon betydelse för svaret på den första frågan att investeringsvaran används i samband med såväl skattepliktiga som icke-skattepliktiga transaktioner (för utförandet av allmännyttiga uppdrag) och att det objektivt sett inte är möjligt att hänföra de konkreta kapitalutgifterna till en av de ovannämnda kategorierna av transaktioner?

⁽¹⁾ EUT L 347, 2006, s. 1.